Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 2020*

Kasvilajikkeet – Hakemus yhteisön kasvilajikkeiden suojan päättymispäivän muuttamiseksi *Lilium L.* -lajiin kuuluvan Siberia-lajikkeen osalta – Menettely CPVO:n valituslautakunnassa – Tutkimatta jättäminen – Perusteluvelvollisuus – Asetuksen (EY) N:o 2100/94 75 artikla – Tehokas oikeussuoja – Asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan 1 kohta ja 87 artikla – Ilmeisten virheiden oikaiseminen – Asetuksen (EY) N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohta

Asiassa T-737/18,

Siberia Oriental BV, kotipaikka ’t Zand (Alankomaat), edustajanaan asianajaja T. Overdijk,

kantajana,

vastaan

Yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO), asiamiehinään M. Ekvad, F. Mattina ja O. Lamberti,

vastaajana,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu CPVO:n valituslautakunnan 15.10.2018 tekemästä päätöksestä (asia A 009/2017), joka koskee hakemusta yhteisön kasvilajikkeiden suojan päättymispäivän muuttamiseksi *Lilium L.* -lajiin kuuluvan Siberia-lajikkeen osalta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Marcoulli sekä tuomarit C. Iliopoulos (esittelevä tuomari) ja R. Norkus,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Juhász-Tóth,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.12.2018 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.4.2019 jätetyn vastauskirjelmän,

ottaen huomioon 23.1.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Siberia Oriental BV jätti 28.7.1995 yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen yhteisön kasvilajikevirastolle (CPVO) yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 (EYVL 1994, L 227, s. 1) nojalla. Tämä hakemus rekisteröitiin numerolla 1995/0101.

2 Kasvilajike, jolle yhteisön kasvinjalostajanoikeutta haettiin, on *Lilium L.* -lajiin kuuluva Siberia-lajike.

3 Yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevassa hakemuksessaan kantaja totesi, että kyseistä lajiketta oli pidetty ensimmäisen kerran kaupan Euroopan unionin alueella tammikuussa 1993. Ensimmäinen kansallinen kasvinjalostajanoikeustodistus oli myönnetty Alankomaissa 8.4.1993 eli ennen asetuksen N:o 2100/94 voimaantuloa.

4 CPVO myönsi 2.8.1996 tekemällään päätöksellä (jäljempänä myöntämispäätös) Siberia-lajiketta koskevan yhteisön kasvinjalostajanoikeuden ja vahvisti tämän suojan päättymispäiväksi 1.2.2018. Tämä päättymispäivä kirjattiin asetuksen N:o 2100/94 87 artiklassa tarkoitettuun yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin (jäljempänä rekisteri).

5 Kantaja pyysi 24.10.2011 päivätyllä sähköpostiviestillä CPVO:ta esittämään selvennyksiä menetelmästä, jota se oli vuonna 1996 käyttänyt laskiessaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuden keston Siberia-lajikkeen osalta. CPVO toimitti kantajalle pyydetyt tiedot seuraavana päivänä lähettämällään sähköpostiviestillä.

6 CPVO ja kantaja jatkoivat tietojenvaihtoa Siberia-lajikkeen suoja-ajan laskentamenetelmästä vuosina 2015–2017.

7 Kantaja toisti 24.8.2017 kantansa siitä, että Siberia-lajikkeen suoja-aika olisi pitänyt laskea ensin asetuksen N:o 2100/94 19 artiklan perusteella. Sen mukaan CPVO:n olisi pitänyt tämän jälkeen lyhentää suoja-aikaa asetuksen 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähentämällä siitä Siberia-lajikkeen ensimmäisen kerran kaupan pitämisen ja kyseisen asetuksen voimaantulon välinen ajanjakso. Tämän vuoksi kantaja pyysi CPVO:ta muuttamaan Siberia-lajikkeelle myönnetyn yhteisön kasvinjalostajanoikeuden päättymispäivää siten, että päivämäärä 1.2.2018 korvataan päivämäärällä 30.4.2020.

8 CPVO jätti 23.10.2017 tekemällään päätöksellä tutkimatta hakemuksen, joka koski Siberia-lajikkeen osalta rekisteriin kirjatun yhteisön kasvinjalostajanoikeuden päättymispäivän muuttamista. Se katsoi ensinnäkin, että asetuksen N:o 2100/94 69 artiklassa valituksen tekemiselle säädetty kahden kuukauden määräaika myöntämispäätöksen tekemisestä oli jo päättynyt. Se katsoi toiseksi, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä CPVO:ssa käytävän menettelyn osalta 17.9.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 874/2009 (EYVL 2009, L 251, s. 3) 53 artiklan 4 ja 5 kohtaa ei voitu nyt käsiteltävässä asiassa soveltaa, koska CPVO:n päätöksessä ei ollut kielivirhettä, kirjoitusvirhettä tai ilmeistä virhettä. CPVO väitti kolmanneksi, ettei yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien rekisteriin kirjaamispäivän muuttamiselle ollut oikeudellista perustaa.

9 Kantaja valitti 23.10.2017 tehdystä päätöksestä CPVO:n valituslautakuntaan 23.11.2017 asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan perusteella. Tämä valitus sisälsi myös asetuksen N:o 2100/94 70 artiklan mukaisen ennakkotarkastusta koskevan pyynnön.

10 CPVO hylkäsi 8.12.2017 tekemällään päätöksellä ennakkotarkastusta koskevan pyynnön asetuksen N:o 2100/94 70 artiklan nojalla.

11 Suullinen käsittely valituslautakunnassa pidettiin 24.9.2018. Kantaja väitti suullisessa käsittelyssä muun muassa, että valitus oli otettava tutkittavaksi siltä osin, kuin se perustui asetuksen N:o 2100/94 67 ja 87 artiklaan. Valituksensa oikeusperustana kantaja mainitsi myös asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan ja CPVO:n velvollisuuden oikaista viran puolesta rekisterissä mahdollisesti olevat virheet.

12 CPVO:n valituslautakunta jätti valituksen tutkimatta 15.10.2018 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

13 Valituslautakunta katsoi ensinnäkin, ettei valitus voinut perustua asetuksen N:o 2100/94 67 artiklaan, luettuna yhdessä sen 87 artiklan kanssa, koska nämä säännökset koskevat sen mukaan myönnetyn yhteisön kasvinjalostajanoikeuden päättymispäivän alkuperäistä rekisteriin kirjaamista eivätkä tällaisen kirjauksen muuttamista.

14 Se katsoi toiseksi, ettei valitus voinut perustua myöskään asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohtaan. Valituslautakunnan mukaan CPVO:n 23.10.2017 tekemä päätös, jolla se hylkäsi vaatimuksen päättymispäivän muuttamisesta, ei ole päätös, josta voidaan valittaa asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan 1 kohdan nojalla. Kyseessä ei ole päätös, joka koskee asetuksen N:o 2100/94 87 artiklan mukaisen rekisterin tietojen kirjaamista tai poistamista. Valituslautakunta totesi tilanteen olevan sama, kun kyse oli siitä, että CPVO:n väitettiin kieltäytyneen käyttämästä sille annettua toimivaltaa oikaista viran puolesta rekisterissä mahdollisesti olevat virheet.

15 Valituslautakunta hyväksyi kolmanneksi 23.10.2017 tehdyn päätöksen perustelut ja totesi, että virhettä, joka väitettiin tehdyn yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaolon päättymispäivää laskettaessa, ei voitu pitää asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna ilmeisenä virheenä. Se lisäsi, että asetuksen N:o 2100/94 116 artiklan 4 kohdan neljättä luetelmakohtaa voidaan ensi arviolta tulkita monella eri tavalla.

16 Neljänneksi ja viimeiseksi valituslautakunta katsoi, että valitus oli jätettävä tutkimatta, koska se oli tehty asetuksen N:o 2100/94 69 artiklassa säädetyn kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen. Koska valitus jätettiin tutkimatta, valituslautakunta ei lausunut asetuksen N:o 2100/94 116 artiklan tulkinnasta.

Asianosaisten vaatimukset

17 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

– velvoittaa CPVO:n kirjaamaan rekisteriin päivämäärän 30.4.2020 rekisterissä nykyisin olevan päättymispäivän sijaan.

18 CPVO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

Kantajan toisen vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

19 Kantaja vaatii toisella vaatimuksellaan, että unionin yleinen tuomioistuin määrää CPVO:n kirjaamaan rekisteriin päivämäärän 30.4.2020 rekisterissä nykyisin olevan päättymispäivän sijasta.

20 CPVO väittää vastineessaan, että tämä toinen vaatimus on jätettävä tutkimatta.

21 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että CPVO:n valituslautakunnan päätöksestä unionin tuomioistuimissa nostetun kanteen yhteydessä ensin mainitun on asetuksen N:o 2100/94 73 artiklan 6 kohdan mukaisesti toteutettava unionin tuomioistuinten tuomion täytäntöönpanosta johtuvat toimenpiteet. Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei siten ole antaa määräyksiä CPVO:lle, jonka on itse tehtävä johtopäätökset unionin tuomioistuinten tuomioiden tuomiolauselman ja perustelujen perusteella (ks. vastaavasti tuomio 5.2.2019, Mema v. CPVO (Braeburn 78 (11078)), T 177/16, EU:T:2019:57, 29 kohta; ks. analogisesti myös tuomio 11.7.2007, El Corte Inglés v. SMHV – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

22 Toinen vaatimus on siksi jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan, että unionin yleinen tuomioistuin määrää CPVO:n muuttamaan Siberia-lajikkeen osalta rekisteriin kirjatun yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien päättymispäivän.

CPVO:n elimissä esitettyihin väitteisiin tehtyjen viittausten tutkittavaksi ottaminen

23 CPVO väittää, että kantajan yleisiä viittauksia CPVO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä esitettyihin väitteisiin ja kirjelmiin ei voida ottaa tutkittavaksi.

24 Kannekirjelmän 5.24 kohdassa olevasta viittauksesta niiden huomautusten tiettyihin kohtiin, jotka kantaja on esittänyt CPVO:ssa käydyssä hallinnollisessa menettelyssä ja joita kantaja ei ole esittänyt kannekirjelmänsä liitteinä, on tässä yhteydessä todettava, että väitteet, joihin on näin viitattu, on jätettävä tutkimatta.

25 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, jota sovelletaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävään menettelyyn kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 177 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla, kannekirjelmässä on muun muassa oltava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Näiden tietojen on oltava niin selvät ja täsmälliset, että vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista asian. Tämä pätee myös vaatimuksiin, joiden yhteydessä on esitettävä perusteet ja perustelut, jotka mahdollistavat sen, että sekä vastaaja että tuomioistuin voivat arvioida, ovatko ne perusteltuja. Näin ollen niiden oleellisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen, joihin kanne perustuu, on käytävä ilmi ainakin pääpiirteittäin mutta johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä. Vaikka kannekirjelmää voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla sen liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, viittaamalla yleisluontoisesti joihinkin asiakirjoihin ei voida korjata sitä, että itse kanteessa ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on mainittava. Vastaavien vaatimusten on täytyttävä, kun kanneperusteen tueksi esitetään väite tai perustelu (ks. tuomio 11.4.2019, Fomanu v. EUIPO – Fujifilm Imaging Germany (Perhosen kuva), T-323/18, ei julkaistu, EU:T:2019:243,17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei

ole asettua asianosaisten tilalle ja yrittää etsiä merkityksellisiä tekijöitä asiakirjoista, joihin nämä viittaavat (ks. tuomio 9.3.2018, Recordati Orphan Drugs v. EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, ei julkaistu, EU:T:2018:126, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Kantaja viittaa nyt käsiteltävässä asiassa kannekirjelmänsä 5.24 kohdassa vain ”23.11.2017 päivätyn asiakysymystä koskevan kirjelmänsä 4.4 kohtaan ja 24.9.2018 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyt lausumat sisältävän asiakirja-aineiston 3 ja 4 kohtaan” ja korostaa, että CPVO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä esitettyjä perusteluja on pidettävä myös osana tämän kanteen yhteydessä esitettyjä perusteluja. Paitsi että kirjelmää ja lausumat sisältävää asiakirja-aineistoa, joihin kantaja viittaa, ei ole liitetty kannekirjelmään, myöskään mainitulla viittauksella ei voida korjata sitä, että olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka kannekirjelmässä on esitettävä, ei ole esitetty.

27 Edellä esitetystä seuraa, että kannekirjelmän 5.24 kohdassa tehtyä viittausta sellaisiin asiakirjoihin sisältyviin perusteluihin, jotka kantaja on esittänyt CPVO:ssa käydyssä hallinnollisessa menettelyssä, ei voida ottaa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä tutkittavaksi.

Asiakysymys

28 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista lähinnä perustelujen puuttumisen vuoksi ja joista toinen koskee asetuksen N:o 2100/94 tai sen soveltamista koskevan oikeussäännön, mukaan lukien EU-sopimus ja EUT-sopimus, rikkomista. Kantaja väittää muun muassa, että sen valituslautakunnalle tekemä valitus olisi pitänyt ottaa tutkittavaksi.

29 Aluksi on tutkittava toinen kanneperuste ja sen jälkeen ensimmäinen kanneperuste.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan CPVO:n valituslautakunta teki oikeudellisen virheen jättäessään sille tehdyn valituksen tutkimatta

30 Toinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan, joissa kantaja riitauttaa CPVO:n näkemyksen, jonka mukaan valitusta ei voitu ottaa tutkittavaksi.

– Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan asetuksen N:o 2100/94 67 artiklaa, luettuna yhdessä sen 87 artiklan kanssa, on rikottu ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien haltijoiden käytettävissä ilmeisten virheiden varalta olevien oikeussuojakeinojen saatavuutta on rajoitettu

31 Kantaja väittää, että valituslautakunta teki virheen, kun se katsoi, ettei valitus voinut perustua asetuksen N:o 2100/94 67 artiklaan, luettuna yhdessä sen 87 artiklan kanssa, koska valituslautakunnan mukaan nämä säännökset koskevat myönnetyn yhteisön kasvinjalostajanoikeuden päättymispäivän alkuperäistä kirjaamista rekisteriin eivätkä tällaisen kirjauksen muuttamista. Kantaja väittää, että valituslautakunnan päättelyssä tehdään keinotekoinen ero yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaolon päättymispäivän alkuperäisen kirjaamisen ja tämän kirjauksen muuttamisen välillä.

32 Kantajan mukaan päätös hylätä vaatimus yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaolon päättymispäivän, sellaisena kuin päivämäärä on kirjattuna rekisteriin, oikaisemisesta kuuluu selvästi asetuksen N:o 2100/94 87 artiklan mukaisen ”rekisterin tietojen kirjaamista tai poistamista” koskevan käsitteen piiriin. Kantajan näkemyksen mukaan riidanalainen päätös johtaa siihen, että yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien haltijoiden käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja tietojen rekisteriin kirjaamisen yhteydessä tapahtuvien ilmeisten virheiden varalta rajoitetaan perusteettomasti.

33 CPVO kiistää kantajan väitteet.

34 On muistutettava, että oikeusvarmuus on yksi unionin oikeudessa vahvistettu yleinen periaate. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan hallinnollisen päätöksen lainvoimaisuus edesauttaa oikeusvarmuutta sillä seurauksella, ettei unionin oikeudessa edellytetä, että hallintoelin olisi lähtökohtaisesti velvoitettu tarkastelemaan uudelleen hallinnollista päätöstä, josta on tullut tällä tavoin lainvoimainen (tuomio 13.1.2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, 24 kohta; tuomio 12.2.2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, 37 kohta ja tuomio 4.10.2012, Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, 76 kohta). Lisäksi kanteen nostamiselle asetetuilla määräajoilla pyritään turvaamaan oikeusvarmuus estämällä se, että unionin toimet, joilla on oikeusvaikutuksia, voitaisiin loputtomiin asettaa kyseenalaisiksi (tuomio 9.3.1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, 16 kohta).

35 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että käytettävissä olevat oikeussuojakeinot sekä määräajat, joiden kuluessa muutosta voidaan hakea, sisältyvät asetukseen N:o 2100/94.

36 Asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan 1 kohdassa nimittäin säädetään, että ”valitus voidaan tehdä [CPVO:n] päätöksistä, jotka on tehty 20, 21, 59, 61, 62, 63 ja 66 artiklan mukaisesti sekä päätöksistä, jotka koskevat – – 87 artiklan mukaisen rekisterin tietojen kirjaamista tai poistamista – –”.

37 Asetuksen N:o 2100/94 69 artiklan mukaan valitus on tehtävä kirjallisesti ”kahden kuukauden määräajan kuluessa päätöksen osoittamisesta, kun se on annettu tiedoksi valituksentekijälle tai, milloin näin ei ole, kahden kuukauden määräajan kuluessa päätöksen julkaisemisesta – –”.

38 Lisäksi asetuksen N:o 2100/94 87 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaan CPVO pitää yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriä, johon kirjataan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien myöntämisen jälkeen yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien suojan alkamis- ja päättymispäivä.

39 Näistä seikoista seuraa ensinnäkin, että asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen 87 artiklan 2 kohdan e alakohdan kanssa, säädetään mahdollisuudesta hakea muutosta vain CPVO:n päätöksiin, joissa yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien myöntämisen yhteydessä on vahvistettu tämän suojan alkamis- ja päättymispäivä. Nämä säännökset eivät koske CPVO:n päätöstä, joka on riitautettu valituslautakunnassa, joka on hylännyt kantajan esittämän oikaisuvaatimuksen.

40 Toiseksi on muistutettava, että 2.8.1996 tekemällään päätöksellä CPVO myönsi Siberia-lajikkeen osalta yhteisön kasvinjalostajanoikeudet ja vahvisti tämän suojan päättymispäiväksi 1.2.2018. On kiistatonta, että kantaja oli tietoinen myöntämispäätöksestä, jossa riidanalainen päättymispäivä oli vahvistettu, ja ettei kantaja nostanut kannetta kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta. Kantaja myönsi nimenomaisesti sekä kannekirjelmänsä 4.4 kohdassa että unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa, ettei se ollut nostanut kannetta asetuksen N:o 2100/94 69 artiklassa säädetyssä määräajassa. Vaikka kantaja olisi voinut nostaa tästä päätöksestä kanteen asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan 1 kohdan nojalla (ks. analogisesti tuomio 9.3.1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, 24 kohta), kantaja ei käyttänyt asetetussa määräajassa asetuksessa N:o 2100/94 sen käytettäväksi säädettyjä oikeussuojakeinoja. Myöntämispäätös on siten tullut lainvoimaiseksi asetetun määräajan päättyessä (ks. analogisesti tuomio 9.3.1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, 13 kohta).

41 Tässä yhteydessä ei voida sallia, että kantaja voisi aloittaa uudelleen kanteen nostamiselle asetetun määräajan väittämällä, että sen 24.8.2017 tekemä oikaisuvaatimus koski ”[asetuksen N:o 2100/94] 87 artiklan mukaisen rekisterin tietojen kirjaamista tai poistamista”. Jos kantajan sallittaisiin nostaa kanne asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan, luettuna yhdessä sen 87 artiklan kanssa, nojalla sen jälkeen, kun kantaja on tehnyt yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaolon päättymispäivää koskevan oikaisuvaatimuksen ja kun CPVO on sen hylännyt, tästä seuraisi, että myöntämispäätöksen lopullisuus vaarantuisi. Kuka tahansa yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltija voisi kiertää asetuksen N:o 2100/94 69 artiklassa säädettyä kanteen nostamiselle asetettua määräaikaa siten, että se kantajan tavoin vaatisi muutosten kirjaamista rekisteriin tämän määräajan päättymisen jälkeen, ja nostaisi

kanteen CPVO:n päätöksestä hylätä vaatimus. Tällaista kanteen nostamiselle asetetun määräajan kiertämistä ei voida hyväksyä (ks. analogisesti tuomio 21.3.2014, Yusef v. komissio, T-306/10, EU:T:2014:141, 54 ja 55 kohta).

42 On totta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olennaiset uudet tosiseikat voivat olla hyväksyttävä peruste päätöksen, jota ei ole riitautettu määräajassa, uudelleentarkastelua koskevan vaatimuksen esittämiselle (ks. tuomio 21.3.2014, Yusef v. komissio, T-306/10, EU:T:2014:141, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantaja ei kuitenkaan vetoa tällaisiin olennaisiin uusiin tosiseikkoihin, joilla voitaisiin tukea sen vaatimusta yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaolon päättymispäivän muuttamisesta.

43 Kantaja ei voi tässä yhteydessä tehokkaasti väittää, että epäilyt päättymispäivän oikeellisuudesta olisivat ilmenneet useita vuosia myöntämispäätöksen tekemisen jälkeen. CPVO:n kantajan pyynnöstä toimittamat tiedot yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaoloajan laskemista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eivät myöskään ole sellaisia uusia tosiseikkoja, jotka olisivat hyväksyttävä peruste sille, että kantaja – joka ei ole käyttänyt ajoissa asetuksella N:o 2100/94 sen käytettäväksi säädettyjä oikeussuojakeinoja – voisi nostaa kanteen CPVO:n päätöksestä olla muuttamatta riidanalaista päivämäärää ja siten kiertää myöntämispäätöksestä nostettavalle kanteelle asetettua määräaikaa (ks. analogisesti tuomio 14.6.2018, Spagnolli ym. v. komissio T-568/16 ja T-599/16, EU:T:2018:347, 131 kohta).

44 Myöskään 20.12.2017 annettu tuomio Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), johon kantaja vetoaa kantansa tueksi, ei kumoa edellä esitettyjä toteamuksia. Kyseiseen tuomioon johtaneessa asiassa kansallisen elimen lääkkeelle myöntämän lisäsuojatodistuksen voimassaolon päättymispäivä oli osoittautunut virheelliseksi, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen myöhemmin ennakkoratkaisuasiassa antama tuomio (tuomio 20.12.2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, 23, 48 ja 49 kohta). Tämä merkitsee sitä, että kyseisessä asiassa oli ilmennyt uusi olennainen tosiseikka eli unionin tuomioistuimen tuomio, jossa täsmennettiin suoja-ajan laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nyt käsiteltävässä asiassa tilanne ei ole tämä, eikä oikeuskäytäntöä, johon kantaja vetoaa, voida siksi soveltaa.

45 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

– Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan rikkomista

46 Kantajan mukaan valituslautakunta katsoi riidanalaisen päätöksen II.A.3 kohdassa virheellisesti, että valitus ei voinut perustua asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohtaan. Kantaja esittää kantansa tueksi useita väitteitä.

47 Kantaja väittää ensinnäkin, että CPVO velvoitetaan kyseisellä säännöksellä oikaisemaan ilmeiset virheet. Lisäksi siitä, että CPVO kieltäytyi noudattamasta tätä velvoitetta, voidaan nostaa kanne asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan nojalla, koska kyseessä on päätös, joka koskee tämän asetuksen 87 artiklan mukaisen rekisterin tietojen kirjaamista tai poistamista. Kantajan mukaan on niin, että vaikka asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan sanamuotoa sovellettaisiin kirjaimellisesti ja vaikka tällaisesta päätöksestä ei siksi voitaisi nostaa kannetta, kanne on voitava nostaa sen unionin oikeuden yleisen oikeusperiaatteen nojalla, jonka mukaan ”jokaisella on oltava käytettävissään tehokas oikeussuojakeino sellaisten päätösten osalta, joilla saatetaan loukata perussopimuksissa tunnustettua oikeutta”, sillä on syytä katsoa, että tämä ilmaus kattaa asetuksen N:o 2100/94 kaltaisen välineen.

48 Kantaja väittää toiseksi, että yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassaolon päättymispäivän, sellaisena kuin tämä päivämäärä on kirjattu rekisteriin, muuttamisella loukattaisiin todennäköisesti vähemmän oikeusvarmuuden periaatetta kuin päätöksen uudelleentarkastelusta mahdollisesti johtuvilla

merkittävimmillä muutoksilla. Väitteensä tueksi kantaja vetoaa 20.12.2017 annettuun tuomioon Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). Sen mukaan yhteisön rekisteröityjen kasvilajikkeiden suojaa koskevien olennaisten tietojen kirjaamisella rekisteriin pyritään lisäksi luomaan luotettava tietolähde ja varmistamaan näin oikeusvarmuus, jota kolmansien tahojen etujen suojaaminen edellyttää. Rekisterissä oleva virhe on tämän vuoksi oikaistava riippumatta tietyn ajanjakson päättymisestä.

49 Kantaja väittää kolmanneksi, että ilmeisten virheiden oikaisemiselle asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan nojalla ei ole asetettu mitään määräaikaa. Asetuksessa N:o 874/2009 ei nimittäin säädetä tältä osin mitään. Perustelujensa tueksi kantaja vetoaa Raad van Staten (ylin hallintotuomioistuin, Alankomaat) asiassa Syngenta vastaan Alankomaiden patenttivirasto 18.2.2015 antamaan tuomioon. Se toteaa, että kyseiseen tuomioon johtaneessa asiassa sovellettuun asetukseen sisältyvässä unionin oikeuden merkityksellisessä säännöksessä ei ole säädetty määräajasta virheen oikaisemiselle, ja se väittää, että tilanne on sama myös asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan osalta.

50 CPVO kiistää kantajan väitteet.

51 Ilman, että olisi edes tarpeen lausua siitä, voiko CPVO:n asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan nojalla tekemä päätös olla kanteen kohteena asetuksen N:o 2100/94 67 artiklan perusteella, on katsottava, että virhe, joka kantajan mukaan on tehty, ei kuulu tämän 53 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan.

52 Asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan mukaan CPVO:n päätöksissä olevat kielivirheet, kirjoitusvirheet ja ilmeiset virheet on oikaistava. Tästä sanamuodosta seuraa, että tämän säännöksen perusteella tehtyjen oikaisujen tavoitteena voi olla vain korjata oikeinkirjoitusvirheitä, kielioppivirheitä ja jäljennysvirheitä – kuten esimerkiksi virheitä, jotka koskevat osapuolten nimiä – tai virheitä, jotka ovat niin ilmeisiä, ettei ole voitu tarkoittaa muuta sanamuotoa kuin se, joka oikaisusta seuraa (ks. analogisesti tuomio 9.9.2011, dm-drogerie markt v. SMHV – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, 73 kohta).

53 Toimivaltaisen viranomaisen lopullisen päätöksen päätösosan sitovuuden merkityksen vuoksi ja oikeusvarmuuden periaatteen mukaisesti sääntöä, joka mahdollistaa poikkeuksellisesti tällaisen päätöksen myöhemmän oikaisemisen, on tulkittava suppeasti. Näin ollen käsite ”ilmeinen virhe” rajoittuu muodollisiin virheisiin, kuten kirjoitusvirheisiin, joiden virheellisyys ilmenee selvästi itse päätöksestä ja jotka eivät vaikuta tehdyn päätöksen ulottuvuuteen ja asiasisältöön, jotka ilmenevät sen päätösosasta ja perusteluista. Asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu käsite ”ilmeinen virhe” ei sitä vastoin tarkoita virhettä, joka saattaa tehdä riidanalaisen päätöksen asiasisällöstä virheellisen (ks. analogisesti tuomio 14.12.2006, Gagliardi v. SMHV – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, ei julkaistu, EU:T:2006:400, 55 kohta ja tuomio 18.10.2011, Reisenthel v. SMHV – Dynamic Promotion (Laatikot ja korit), T-53/10, EU:T:2011:601, 35 kohta).

54 Kantaja vaatii nyt käsiteltävässä asiassa yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien suojan päättymispäivän muuttamista Siberia-lajikkeen osalta. Tällainen muutos vaikuttaisi myöntämispäätöksen, jossa tämän suojan kesto on vahvistettu, ulottuvuuteen ja sisältöön. Tällaisen muutoksen tekeminen edellyttää, että ensin määritetään, miten asetusta N:o 2100/94 ja muun muassa sen suojan keston laskemisen kannalta merkityksellisiä säännöksiä on tulkittava. Kantaja ja CPVO eivät ole kyenneet pääsemään yksimielisyyteen tästä tulkinnasta siitä huolimatta, että ne ovat käyneet kirjeenvaihtoa useiden vuosien ajan. Tästä seuraa, että kantajan muutosvaatimusta ei voida pitää asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun kielivirheen, kirjoitusvirheen tai ilmeisen virheen oikaisemista koskevana vaatimuksena.

55 Koska asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohdan soveltamisedellytykset eivät nyt käsiteltävässä asiassa täyty, kantajan perustelut, joiden mukaan sen kanne voidaan ottaa tämän säännöksen nojalla tutkittavaksi, on hylättävä.

56 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen toinen osa ja siten toinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä perusteettomana.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta ei ole noudatettu, koska CPVO:n valituslautakunta ei vastannut yhteen sille esitettyyn perusteluun

57 Kantaja väittää lähinnä, että CPVO:n valituslautakunta ei noudattanut perusteluvelvollisuuttaan, koska se ei tutkinut kantajan väitettä, joka mukaan CPVO:lla on velvollisuus oikaista rekisterissä olevat virheet viran puolesta.

58 CPVO kiistää kantajan väitteet.

59 On muistutettava, että asetuksen N:o 2100/94 75 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaan CPVO:n päätökset on perusteltava. Tällä perusteluvelvollisuudella on sama ulottuvuus kuin SEUT 296 artiklan mukaisella perusteluvelvollisuudella (ks. vastaavasti tuomio 5.2.2019, Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, 43 kohta). SEUT 296 artiklaa koskevan oikeuskäytännön mukaan perusteluvelvollisuuden tavoitteena on yhtäältä se, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja toisaalta se, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia päätöksen laillisuuden (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2012, Rubinstein ja L'Oréal v. SMHV, C-100/11 P, EU:C:2012:285, 111 kohta; tuomio 30.6.2010, Matratzen Concord v. SMHV – Barranco Schnitzler ja Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, ei julkaistu, EU:T:2010:263, 17 kohta ja tuomio 27.3.2014, Intesa Sanpaolo v. SMHV – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, 24 kohta).

60 Perusteluvelvollisuus voidaan täyttää ilman, että on tarpeen vastata nimenomaisesti ja tyhjentävästi kaikkiin valittajan väitteisiin, kunhan CPVO esittää päätöksen sisällön kannalta olennaisen merkittävät tosiseikat ja oikeudelliset seikat (ks. tuomio 23.2.2018, Schniga v. CPVO (Gala Schnico), T-445/16, EU:T:2018:95, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä myös ilmenee, perusteluvelvollisuutta on arvioitava asian olosuhteet huomioon ottaen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut SEUT 296 artiklan mukaiset vaatimukset, on otettava huomioon toimenpiteen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 29.9.2011, Elf Aquitaine v. komissio, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 150 kohta ja tuomio 21.12.2016, Club Hotel Loutraki ym. v. komissio, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 47 kohta).

62 Nyt käsiteltävässä asiassa on riidanalaisen päätöksen lukemisen perusteella ilmeistä, että CPVO:n valituslautakunta katsoi, että siinäkin tapauksessa, että CPVO:lla olisi toimivalta oikaista viran puolesta rekisterissä olevat virheet, tämän toimivallan käyttämättä jättämisestä ei voida tehdä asetuksen N:o 2100/94 67 artiklassa tarkoitettua valitusta. Valituslautakunta lisäsi, että toimivallan käyttämättä jättäminen ei ole myöskään päätös kyseisen asetuksen 87 artiklan mukaisen rekisterin tietojen kirjaamisesta tai poistamisesta. Se katsoi edelleen, ettei asetuksen N:o 874/2009 53 artiklan 4 kohtaa voitu tällaisessa tapauksessa soveltaa.

63 Tästä seuraa, että valituslautakunta on perustellut päätöksensä oikeudellisesti riittävällä tavalla.

64 Siksi toinen kanneperuste ja kanne kokonaisuudessaan on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

65 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

66 Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut CPVO:n vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Siberia Oriental BV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) oikeudenkäyntikulut.

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2020.

Allekirjoitukset